

младоженцевъ и невѣстинъ не ще да се чбе веке въ тебе: защото торговци те твои бѣха беаможн земстин, и сички те народи бѣдоха прелшени съ твои те волхования.

24 И въ него се намери кръвь та на пророци те и на свати те, и на сички те онѣа, които бѣдоха оубиени на земля та.

ГЛАВА 19.

Послѣ чххъ силенъ гласъ, като отъ многочисленъ народъ на небо то, който говореше: аллилуѣа: спасеніе, и слава, и честь и сила (приличатъ) на Господа нашего.

2 Защото са истинни и прави сѣдове те мѣ понеже всѣди голѣма та онаа владница, която разврати земля та со свое то владодѣаніе, и отмсти кръвь та на свои те раби, която е она проліла съ рѣка та си.

3 И втори нѣтъ рекоха: аллилуѣа: (защото) дѣмонейнъ се вдигна на горе во вѣки вѣвѣвъ.

4 И паднаха двадесать и четъри те старци и четъри те животни и поклонихасе Богу който седеше на престолатъ, и говореха: Яминъ: аллилуѣа.

5 И излѣзе гласъ отъ престолатъ, и говореше прославлявайте съ иѣсни Бога нашего сички те раби негови, и сички те които мѣ се вонте, и мали те и голѣми те.

6 И чххъ като гласъ отъ много народъ и като гласъ отъ много водни, и като гласъ отъ силни громове, които говореха: аллилуѣа: за-

щото се воцари Господъ Богъ вседержитель.

7 Да се радваме и да се веселиме, и да мѣ воздадеме слава: защото дойде свадба та Ягнева, и жена та негова е приготвила себе.

8 И дадено и бѣде да се вблече въ вѣссонъ чистъ и свѣтелъ: защото вѣссоно е праведность та на свати те.

9 И рече ми (Янгело): напиши: блажени, които са повкани на вечера та насвадѣва та Ягнева и рече ми: тѣа истинни словеса Божїи.

10 И паднахъ предъ ноге те мѣ и поклонихмѣсе: и рече ми: стой, недей прави това: азъ самъ сослжителъ твой, и на твои те братѣа, които иматъ свидѣтельство то Исусова. Поклонисе на Бога: защото разсмо на това пророчество е оученіе то Исусово.

11 И видехъ неко то отворено, и ето (единъ) конь бѣлъ, и онкїй, който седеше на него, наричешесе вѣренъ и истиненъ, и праведнѣ сѣди и воинствѣва.

12 И очи те мѣ бѣха като пламень огненъ, и на глава та мѣ вѣнци много: и имаше (едно) име написано (на него), което никой (дрѣгъ) незнаеше, само той самъ.

13 И вблеченъ бѣше въ дрѣха вапсана съ кръвь: и име то мѣ се наричеше: слово Божїе.

14 И воинства та небесни и дрѣха слѣдъ негѣ на бѣлы конѣ, вблечени въ вѣссонъ бѣлъ и чистъ

15 И изъ оуста та мѣ изла-